

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 471

Dato: 13. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold endelige svar på spørgsmål nr. 158 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 158:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 14. januar 2015 fra Fredericia Kri-
secenter, jf. SOU alm. del - bilag 95, og herunder svare på, om det er muligt, at
undgå at betale et gebyr i forbindelse med ansøgning om skilsmisse, hvis der er
forhold, der taler for dette? Hvis det ikke er muligt at undgå, at betale et gebyr,
er det så noget ministeren vil arbejde på bliver muligt fremover, så situationer,
som beskrevet i bilaget, kan undgås?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at det fremgår af § 39 i ægteskabsloven, at der ved indgivelse af
en anmodning om separation eller skilsmisse skal betales et gebyr. Gebyret er
for tiden fastsat til 900 kr. Det er ikke efter loven muligt at blive fritaget for be-
taling af gebyret. Hvis gebyret ikke betales, afviser statsforvaltningen anmodnin-
gen.

Reglerne om gebyr i forbindelse med separation og skilsmisse er senest blevet
ændret ved lov nr. 647 af 12. juni 2013 om ændring af lov om regional statsfor-
valtning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og
forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne
(Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostnings-
dækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.). Lovændringen med-
førte bl.a., at det daværende skilsmissegebyr på 500 kr. blev forhøjet til 900 kr.,
og samtidig blev der indført et tilsvarende gebyr for anmodning om separation.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til loven (lovforslag L 157 fremsat den 27.
februar 2013), at indførelse eller regulering af gebyrer for visse af Statsforvalt-

ningens ydelser har til formål at bidrage til løsningen af statsforvaltningernes økonomiske udfordringer i form af en omkostningsdækkende indtægt.

Det fremgår også af bemærkningerne til lovændringen, at de foreslåede gebyrer i visse situationer kan udgøre en ekstra belastning for en økonomisk svagt stillet part, og at det fremgår af § 81 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed), hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om personer med lavere indkomster normalt vil kunne afholde en sådan udgift. Hvad der forstås ved rimeligt begrundede enkeltudgifter, afhænger af en konkret vurdering, men hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. En økonomisk svagt stillet part, som har været udsat for en social begivenhed, har således mulighed for at ansøge kommunen om hjælp til betaling af det foreslåede gebyr.

Da henvendelsen fra Fredericia Krisecenter også vedrører reglerne om kontanthjælp, har jeg indhentet et bidrag til besvarelsen fra Beskæftigelsesministeriet, der har oplyst følgende:

”Kontanthjælpssystemet er det underste økonomiske sikkerhedsnet i Danmark og det sikrer, at enhver, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv og sin familie, kan få økonomisk hjælp.

Principielt er der en gensidig forsørgelsespligt mellem ægtefæller, og denne pligt består, indtil der er sket separation eller ægteskabet er opløst.

Fordi kontanthjælpssystemet er det underste økonomiske sikkerhedsnet i Danmark, kan kommunen efter en konkret vurdering udbetale ydelser til den person, der stadigvæk er gift, hvis kommunen vurderer, at personens ægtefælle forsømmer sin forsørgelsespligt.

En kommune, der udbetaler hjælp til en person, der stadigvæk er gift, og hvor forsørgerpligten påhviler ægtefællen, har mulighed for få godtgjort udgifterne helt eller delvist fra den forsømmelige ægtefælle.”

En økonomisk svagt stillet ægtefælle, der står i en situation som beskrevet i henvendelsen, har således mulighed for at ansøge kommunen om at få økonomisk hjælp i form af en enkeltydelse eller kontanthjælp, der kan gøre ægtefællen i stand til at betale gebyret for en anmodning om separation eller skilsmisse.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard